

Janusz Kumala

"Trójca Święta a Maryja" : Ogólnopolskie Sympozjum Mariologiczne : (Częstochowa, 6-8 IX 1999)

Salvatoris Mater 2/1, 387-389

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Janusz Kumala MIC

„Trójca Święta a Maryja”.
Ogólnopolskie Sympozjum Mariologiczne
(Częstochowa, 6-8 IX 1999)

Pierwsze sympozjum zorganizowane przez Polskie Towarzystwo Mariologiczne odbyło się w dniach 6-8 września 1999 roku w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Częstochowie i na Jasnej Górze. Uczestniczyło w nim ok. 150 osób. Byli wśród nich zarówno teolodzy, jak i inne osoby zainteresowane problematyką mariologiczną.

Otwarcia sympozjum dokonał ks. dr Teofil Siudy, przewodniczący Polskiego Towarzystwa Mariologicznego. W kontekście mariologicznych studiów w Polsce ukazał oryginalność tematu sympozjum i przedstawił jego program.

Praca sympozjum została zorganizowana w sposób „klasyczny”: sesje plenarne z referatami o charakterze ogólnym, programowym oraz sekcje tematyczne, w których podjęto zagadnienia bardziej szczegółowe.

Podczas pierwszej sesji plenarnej, której przewodniczył ks. prof. dr hab. Lucjan Balter, wygłoszono dwa referaty. W pierwszym („Czy traktat o Trójcy Świętej może się obejść bez nauki o Maryi?) ks. bp prof. dr hab. Edward Ozorowski podjął problem miejsca i znaczenia teologii maryjnej w traktacie o Trójcy Świętej. Prelegent podkreślił, że szczególnie miejsce mariologii w trynitologii wynika ze związku Maryi z Chrystusem i z Kościołem. Podział dogmatyki na traktaty, który spotykamy w dydaktyce jest umowny, dlatego wykładowca powinien prowadzić słuchacza w stronę misterium Trójcy także drogą maryjną. Ks. bp Ozorowski, powołując się na R. Laurentin'a, przypomniał, że jeżeli teologia zapomina o Matce Bożej, staje się wybrakowana i niejasna.

W drugim referacie ks. prof. dr hab. Antoni Tronina podjął zagadnienie: „*Mysterium trinitatis* w eklezjotypicznej mariologii biblijnej”. Biblijna refleksja Prelegenta nad miejscem Maryi w tajemnicy Trójjedynego Boga prowadziła od starotestamentowej typologii Jerozolimy jako Oblubienicy, Dziewicy i Matki, w której można dostrzec Maryję – do eklezjotypicznych tekstów Nowego Testamentu o Maryi. W takim kontekście ks. prof. Tronina ukazał osobę Maryi w świetle tajemnicy Trójcy Świętej.

Pierwszy dzień sympozjum zakończyła wspólna Eucharystia, której przewodniczył ks. abp Stanisław Nowak.

W drugim dniu sympozjum, który rozpoczęła Msza św. pod przewodnictwem ks. bpa Juliana Wojtkowskiego, zaplanowano sesję plenarną i prace w sekcjach tematycznych.

Przedpołudniowej sesji plenarnej przewodniczył ks. dr hab. Jerzy Buxakowski. Wygłoszono trzy referaty. Ks. prof. dr hab. Roman Rogowski mówił o trynitarnym charakterze duchowości maryjnej, która – według Prelegenta – powinna uwzględniać i realizować formuły: „z-Maryją” oraz „jak-Maryja”. Ks. prof. dr hab. Władysław Głowa podjął temat: „Maryja i Trójca Święta w *homiliach* Liturgii Godzin”. Zagadnienie obrazu Boga w ujęciu wielkich niewolników Maryi wnikliwie omówił o. prof. dr hab. Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv. Przedpołudniową sesję zakończyła dyskusja.

W godzinach popołudniowych uczestnicy sympozjum mogli wysłuchać wykładów w trzech sekcjach tematycznych: dogmatycznej, duchowości i doświadczenia polskiego.

W sekcji dogmatycznej referaty przedstawili: ks. dr Włodzimierz Wołyniec („Maryja w tajemnicy Trójcy Świętej według M.J. Scheebena”), ks. dr Krzysztof Krzemiński („Trójca Święta a Maryja w świetle teologii H. Mühlhena”), ks. dr Krystian Ternka („Maryja w teodramacie Trójcy Świętej w ujęciu Hansa Urs von Balthasara”), ks. dr Kazimierz Pek MIC („Znaczenie pneumatologii Y. Congara dla mariologii trynitologicznej”), o. dr hab. Jacek Bolewski SJ („Maryja w Królestwie Syna i Ducha Świętego”), ks. lic. Antoni Nadbrzeźny („Samoudzielanie się Trójcy Świętej w tajemnicy Niepokalanego Poczęcia”) i dr Halina Szumił („Najświętsza Maryja Panna a Trójca Święta w teologicznej myśli ks. Wincentego Granata”).

W sekcji duchowości wygłoszono osiem referatów, które pozwoliły zobaczyć osobę Maryi w tajemnicy Trójcy Świętej w świetle duchowości prawosławnej (dr Krzysztof Leśniewski, „Misterium Trójcy Świętej a misterium Maryi w duchowości prawosławia”), ewangelickiej (ks. dr hab. Władysław Nowak, „Maryja przygotowana przez Ducha Świętego, wybrana przez Boga Ojca na Matkę Jego Syna w religijności ewangelickiej”), ikonografii (o. dr Benignus Józef Wanat OCD, „Udział NMP w zbawczym dziele Trójcy Świętej w karmelitańskiej ikonografii” oraz mgr Ewa Budzyńska, „Trójca Święta w ikonie Matki Bożej Nieustającej Pomocy”), Akatysty (ks. prof. dr hab. Lucjan Balter SAC, „Tajemnica Trójcy Świętej w <<Akatysty>> ku czci Bogarodzicy”), doświadczeniu duchowym Zgromadzenia Marianistów (ks. lic. Emilio Cardenas, „Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu niech będzie chwała wszędzie przez Niepokalaną Dziewicę Maryję. Doksologia Zgromadzenia Marianistów”) oraz pobożności

ludowej: słowackiej (dr Jana Moricova, „Trójca Święta a Maryja w pobożności słowackiej”) i ekwadorskiej (ks. lic. Henryk Szymiczek, „Obraz Boga w ludowej maryjności w Ekwadorze”).

W trzeciej sekcji skupiono się na doświadczeniu polskim podejmowanego przez sympozjum zagadnienia. Referaty wygłosili: ks. bp prof. dr hab. Julian Wojtkowski („Maryja a Trójca Święta w kazaniach polskich autorów na Zwiastowanie NMP, drukowanych w XV wieku”), dr Roman Mazurkiewicz („Świętej Trojce miłośnica. Trynitarnie aspekty maryjności naszego średniowiecza w świetle zabytków piśmiennictwa polskiego”), o. dr Gabriel Bartoszewski OFM Cap (Maryja i Trójca Święta w pismach bł. Honorata Koźmińskiego i zgromadzeniach przez niego założonych”), s. dr Krystyna Trela („Kult Trójcy Świętej a cześć Maryi w świetle modlitewników żeńskich zgromadzeń bł. Honorata, odnowionych po Soborze Watykańskim II”), ks. dr Stanisław Gręś („Współpraca Maryi z Trójcą Świętą na podstawie polskiej literatury posoborowej”), o. dr Oktawian Jusiak OFM („Sanktuaria pasyjno-maryjne miejscem formowania dojrzałej postawy religijnej. Refleksje socjologiczno-teologiczne”), o. dr Jan Pach OSPPE („Komunia życia Maryi z Trójcą Świętą w kerygmie Stefana Kardynała Wyszyńskiego”), o. dr Zachariasz Jabłoński OSPPE („Pielgrzymowanie z Maryją ku pełni zjednoczenia z Trójcą Świętą”) i o. lic. Paulin Sotowski OFM Conv („Trójca Święta a Maryja w medytacji św. Maksymiliana Kolbe”).

Na ostatni dzień sympozjum zaplanowano tylko jedną sesję plenarną, której przewodniczył o. prof. dr hab. S.C. Napiórkowski OFM Conv. Zagadnienie „Trójca Święta a Maryja” w nauczaniu Jana Pawła II omówili: ks. dr Wacław Siwak („Maryja jako Córa Boga Ojca, Matka Syna Bożego i Oblubienica Ducha Świętego według Jana Pawła II”) i ks. dr T. Siudy („Maryja jako arcydzieło i współpracownica Trójjedynego Boga według Jana Pawła II”).

W podsumowaniu sympozjum zwrócono uwagę, że pomimo wielości i różnorodności tematów, zabrakło głosu Ojców Kościoła i Vaticanum II. Dominowała współczesna teologia dogmatyczna, którą reprezentował tylko jeden Polak (ks. W. Granat). Pojawił się wprawdzie aspekt ekumeniczny, ale przygotowany tylko przez katolików. Niemniej sympozjum przyniosło wielkie bogactwo teologicznej myśli o Maryi w tajemnicy Trójcy Świętej. Należy tylko mieć nadzieję, że zostanie ona wykorzystana w duszpasterstwie maryjnym. Na pewno przyczyni się do tego opublikowanie wygłoszonych referatów.

Sympozjum zakończono Mszą świętą, której przewodniczył ks. bp Edward Białogłowski.